

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI
1959 m.
Ilepos
23
KETVIRTADIENIS
Nr. 87 (1817)
Kaina 15 kap.

RAJONO LAUKUOSE PRASIDĖJO RUGIAPIŪTĖ

SVARBIAUSIA—KUO TRUMPIAUSIU LAIKU NUIMTI DERLIŲ, NEPRARASTI NĖ VIENO KILOGRAMO GRŪDŲ

PER SAVAITĘ

Praeitą savaitę susirinko mūsų brigados kolūkiečiai aptarti kaip geriau organizuoti rugiapiūtę, sparčiai ir be nuostolių nuimti derlių. Žiemkenčių mūsų brigadoje išauginta nemažai, viso 70 hektarų, ir jie užderėjo žalogai. O javapiūvių neturime nė vienos. Paskaičiavome, kad turime galimybes paleisti į darbą ne mažiau kaip 25 rankinius dalgius. Žinoma, tiek darbingų vyrų pas mus nėra. Bet pasižadėjo imtis dalgių ir pasenusieji kolūkiečiai bei II grupės invalidai, kaip antai Vincas Savičius, Anisimas Bogomolnikovas, Asignejus Goršanovas.

Praeitą penktadienį pilnumoje užbaigėme šienapiūtę, įvežėme į daržines paskutinius vežimus šieno. Šeštadienį kolūkiečiai išėjo prie rugių. Ir reikia pasakyti, kad darbas vyksta gerai, organizuotai. Per 2,5 dienos nukirtome 20 hektarų rugių. Išėina, kad kiekvienas kolūkiečiai kasdien nukerta vidutiniškai po 40 arų žiemkenčių. Yra gi vyrų, kaip Jemeljanas, Nikolajus, Samsonas Bogomol-

Trimis javapiūvėmis

Praeitą antradienį 6 mūsų brigados kolūkiečiai išėjo kirsti rugių. Per pirmąją dieną buvo nupiauta apie 3 ha žiemkenčių. Geriausiai dirba kolūkiečiai drg. drg. Sokolovas ir Sinkevičius.

Vakar ir šiandien paleidome į darbą visas tris brigados javapiūves. Mašinų vairuotojai nuolatiniai. Tai Antanas Spūras, Juozas Vorotinskas ir Jonas Pieviškis.

Darbo rugiapiūtėje turime daug. Reikia šiemet nuimti 70 ha rugių ir 30 ha žieminių kviečių. Bet tikimės, kad visiems nuosirdžiai dirbant rugiapiūtę užbaigsime greit ir be nuostolių.

M. PARADNIKAS
P. Cvirkos vardo kolūkio I brigados brigadininkas

nikovai, kurie per dieną nukerta ir po 55 arus rugių. Rugius kolūkiečiai kerta grupėmis po 2—6 vyrus. Kiekvienam kirtėjui priskirta po vieną rugių ėmėją, kiekviena grupė turi atskirus pėdų statytojus. Neatidėliojame ir ražienų grėbstymo. Tą darbą apsiėmė atlikti kolūkiečiai Stasys Sklizmantas. Jis arkliniu grėbliu suspėja nugrėbti ražienas dar tą pačią arba sekančią dieną.

Šitaip dirbdami mes nu-

PIRMĄ DIENĄ — 19 HEKTARŲ

Capajevo vardo žemės ūkio artelėje į žiemkenčių laukus išėjo daugiau kaip 100 artelės narių. Pirmą dieną nukirsti rugiai 19 ha plote. Dirba 6 arklinės bei 4 traktoriinės kertamosios, plovėjai su rankiniais dalgiais. Brigados lenktyniauja už spartesnį ir kokybišką derliaus nuėmimą. Turimus 265 ha rugių artelės nariai nutarė sudoroti per 7 dienas.

G. SILALIS

SIENINĖS SPAUDOS APŽVALGA

Sienlaikraštis—darbininkų tribūna

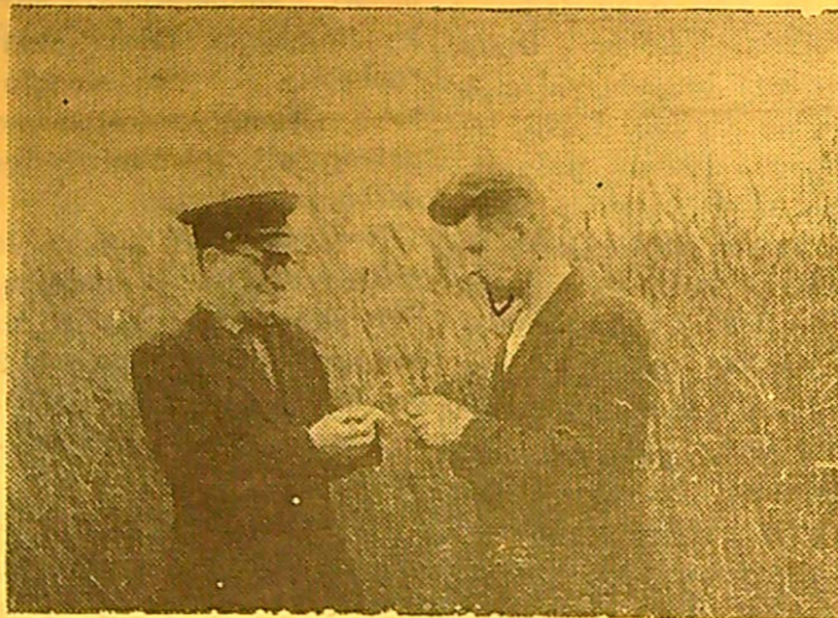
Kimbartiškių tarybinio ūkio Liaudėnų skyriuje leidžiamas sienlaikraštis „Už laimingą gyvenimą“ paskutinio numerio pirmoje skiltyje — vedamasis „Gerai pasiruoškime šienapiūtei“. Jame rašoma, jog šienapiūtei reikia tinkamai pasiruošti. Anksčiau pradėsi, daugiau pripiausi. Kai tarybiniam ūkyje bus daugiau šieno, bus galima laikyti daugiau gyvulių, ir duoti Tėvynei daugiau pieno ir mėsos. Tušti samprotavimai ir nė vieno konkretaus fakto. Kas ruošė derliaus nuėmimo inventorių, kiek atremontuota mašinų? Ar paruošta, kur sukrauti šieną? Nieko to nesužinosi iš korespondencijos.

Antrame straipsnyje kalbama apie pasėlių priežiūrą. „Tarybinio ūkio sky-

matome užbaigti rugiapiūtę per savaitę laiko ir tuojau pat pradėsime vežti žiemkenčius. Paruošėme tam reikalui 8 daržines bei klojimus, tame skaičiuje 2 pastatėme naujas.

Mūsų brigados kolūkiečiai yra pasiryžę nepagalvėti jėgų, kad visa tai, ką išauginome, nuimtume laiku ir be nuostolių.

J. Vaitkevičius
„Tarybinio artojo“ kolūkio V laukininkystės brigados brigadininkas

Sparčiais tempais

„Lenino atminimo“ kolūkyje beveik visuose plotuose svyra brandžios žiemkenčių varpos. Atėjo piūties metas. Visose laukininkystės brigadose organizuotai prasidėjo rugiapiūtė. Daugiau iki šiol nukirsta rugių II, drg. Ragozino vadovaujamoje, brigadoje, kur javapiūvę vairuoja kolūkietis Adomas Stankevičius. Čia piaunami žiemkenčiai ir rankiniais dalgiais. Geriausi kirtėjai Vladislavas Stankevičius, Ivanas Belovas ir Zigmantas Jurkianas. Brigadoje jau nukirsta apie 12 ha žiemkenčių.

Dar plačiau išsivysto rugiapiūtės darbai I laukininkystės brigadoje. Čia šiandien paleista į darbą trečioji javapiūvė.

Per pirmąsias 3 dienas artelėje nukirsta daugiau kaip 30 hektarų žiemkenčių.

V. Tuzikas
kolūkio sąskaitininkas

Nuotraukoje: kolūkio agronomas drg. Gončarenko (kairėje) ir I brigados brigadininkas drg. Dubovskis prie rugių sklypo.

V. Šakalio nuotr.

PIRMŲJŲ SEPTYNMEČIO METŲ PLANAS VYKDOMAS SĖKMINGAI

Centrinės statistikos valdybos prie TSRS Ministrų Tarybos pranešime nurodoma, kad pirmojo 1959 metų pusmečio planas tiek pagal bendrąją pramonės gamybos apimtį, tiek ir pagal daugumą svarbiausių pramonės produkcijos rūšių viršytas. Pramonės bendrosios produkcijos gamybos pusmečio planas įvykdytas 105 procentais. Palyginti su pirmuoju 1958 metų pusmečiu, pramonės gamybos apimtis padidėjo 12 procentų.

Visos sąjunginės respublikos viršijo pramonės produkcijos gamybos pusmečio planą. Visos liaudies ūkio tarybos planą viršijo. Bendroji atskirų pramonės šakų produkcija, palyginti su pirmuoju 1958 metų pusmečiu, padidėjo šitokiu mastu: juodoji ir spalvotoji metalurgija — 9 procentais, kuro ir energetikos pramonė — 9 procentais, mašinų gamyba ir metalų apdirbimas — 15 procentų, chemijos ir gumos pramonė — 11 procentų, statybinių medžiagų pramonė — 25 procentais, lengvoji pramonė — 7 procentais, maisto pramonė — 13 procentų.

Viršytas daugelio labai svarbių sunkiosios pramonės produkcijos rūšių gamybos pirmojo pusmečio planas.

Žymių laimėjimų iškovoję chemijos pramonės darbuotojai. Viršum plano pagaminta daug plačiai vartojamų prekių. Toliau buvo vystoma ir diegiama naujųjų namų ir kultūrinėbuitinė statyba.

Pirmajam 1959 metų pus-

mečiui nustatytas pramonės produkcijos savikainos mažinimo planas viršytas. Sumažinus visos pramonės produkcijos savikainą viršum plano per pirmąjį pusmetį sutaupyta maždaug keturi milijardai rublių.

Sėkmingai vykdo įsipareigojimus žemės ūkio darbuotojai — pirma laiko įvykdyti septynmečio plano uždutis. Vasarinių kultūrų sėjos planas viršytas. Pagausėjo produktyviųjų gyvulių banda visoje šalyje. Mėsos supirkimo pusmečio planas įvykdytas 135 procentais, pieno — 108 procentais, kiaušinių — 116 procentų ir vilnos — 108 procentais.

Kolūkiams parduota technika, priklausiusi mašinų-traktorių stotims. Kolūkiai nusipirko maždaug 610 tūkstančių traktorių, 247 tūkstančius grūdų kombainų ir daug kitos technikos.

Viršytas krovininių transportavimo planas.

Žymiai padidėjo kapitaliniai įdėjimai iš lėšų, kurios išskirtos pagal valstybinį planą, padidėjo bendras darbininkų ir liaudies ūkio tarnautojų skaičius.

Per pirmąjį šių metų pusmetį įvykdytos stambios priemonės, kurios buvo numatytos partijos XXI suvažiavimo ir kurios padeda toliau kelti materialinę liaudies gerovę ir kultūrinį gyvenimo lygį.

Pasiekta naujų socialistinės kultūros laimėjimų. Toliau buvo plečiama gyvenamųjų namų ir kultūrinėbuitinė statyba.

(TASS-ELTA).

karikatūra yra tikras laimėjimas redkolegijos darbe. Apie jos veiksmingumą pasakoja redkolegijos narys, klubo-skaityklos vedėjas drg. Šepliakovas. Toliau jis pasakoja, kad sunkiausia jam išleisti eilinį numerį. „Eini, prašai, maldauji, ir pagaliau pačiam tenka viską parašyti. Todėl nenuostabu, kad straipsneliai pasirašyti vien redkolegijos narių“.

Mums atrodo, kad tai ir yra svarbiausias trūkumas redkolegijos darbe. Juk sėdint apylinkės Tarybos patalpose, kur leidžiamas sienlaikraštis, nieko kito ir nesugalvosi, kaip tik bendrąsias frazes ir moralus. Reikia tartis su žmonėmis, siekti, kad jie patys rašytų laikraštyje. Gi kol kas laikraštyje rašo vien tik redkolegijos nariai drg. drg. Ragauskas — apylinkės Ta-

rybos pirmininkas, Šeplia-

kovas — klubo-skaityklos vedėjas ir Savičenko — bibliotekos vedėjas. Išėina taip — patys rašome, patys skaitome, patys reaguojame. Sienlaikraštis išėina retai.

Redkolegijai reikia atsižvelgti į savo klaidas. Prieš išleidžiant eilinį numerį reikia būtinai pabuvoti darbininkų tarpe. Rašyti reikia ne vien tik apie darbą, bet ir apie žmonių elgesį butyje, apie jų dalyvavimą visuomeniniame gyvenime.

Redkolegija turi siekti darbininkų pasisakymų sienlaikraščio skiltyse veiksmingumo.

Pageidautina, kad redkolegijos sąstate būtų ir eiliniai darbininkai — geriausi gamybininkai.

S. Nikolskis

PLEČIANT LENKTYNIAVIMĄ — ARČIAU PRIE PERGALĖS!

PIRMASIS SAVITARPIO PATIKRINIMAS

Nesenai mūsų rajono atstovai — artelių pirmininkai, žemės ūkio specialistai, gyvulininkystės fermų darbuotojai, laukininkai lankėsi lenktyniaujančiose su mūsų kolūkiais Dūkšto rajono artelėse. Praėjusį šeštadienį jau mūsų kolūkiečiai priiminėjo pas save svečių delegacijas, atvykusias atsakomajam vizitui patikrinti pusmečio socialistinio lenktyniavimo. Svečiai pabuvojo kiekvienoje artelėje, apžiūrėjo bręstančius laukuose javus, kitų kultūrų pasėlius, apsilankė fermose, pasidalino mintimis, pastabomis apie savo ir šeiminkų darbą, nurodė pasitaikančius trūkumus, kelius jiems ištaisyti, pasimokė iš priešakinį mūsų kolūkių, brigadų, gyvulininkystės fermų darbuotojų patyrimo.

Kai kurios svečių mintys, pastabos, patarimai trumpai perduodami šiame puslapyje.

Svečiai davė dalykinius patarimus

Lengvas vėjelis sūpuoja gyvulininkystės pastatus. Bręstančius javus. Važiuojame per Stalino vardo žemės ūkio artelės III brigadą. — Juk čia pastatyta ištiesa gyvenvietė, — sako Adomo Mickevičiaus vardo kolūkio pirmininkas drg. Kisieliūs, atkreipęs dėmesį į eilę neseniai pastatytų namų, į matomus toluoje

KOVA REIKALAUJA ĮTEMPIMO

Žemės ūkio artelės gyvulių augintojai įsipareigojo primelžti šiemet iš kiekvienos karvės po 2200 litrų pieno. Šimtui hektarų žemės naudmenų per metus turės būti pagaminta ne mažiau kaip 280 cent pieno. Reikia pažymėti, kad toks įsipareigojimas — vienas didžiausių mūsų rajone. Bet, kaip rodo reikalų padėtis, gyvulių augintojai visai pagrįstai tikisi įvykdyti savo sumanymą. Pieno išmilžiai nuolat didėja. Šiuo metu iš kiekvienos karvės primelžiama daugiau kaip po 10 litrų. Pasireiškė sumanus gyvulių laikymas. Gyvulių augintojai nesigaili jėgų, siekdami pagerinti karvių priežiūrą. Jie papildomai šeria šviežiai nupiauta žole. Trečioje, Kazio Vitkausko vadovaujamoje bri-

UŽ SULTINGŲ PAŠARŲ GAUSUMĄ

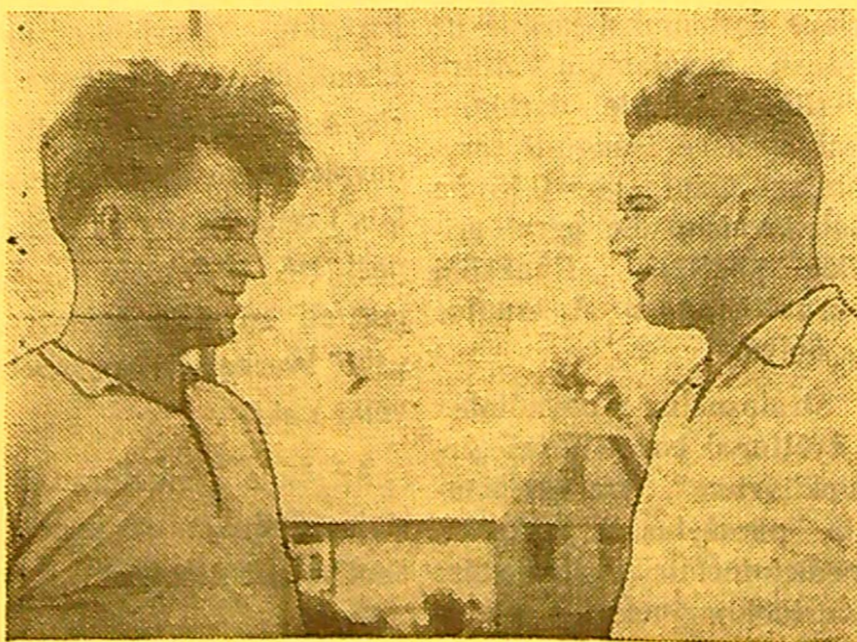
Pakankamai sultingų pašarų gyvuliai turi gauti ne tik dabar, bet ir žiemos laikotarpiu. Šį uždavinį žemės ūkio artelės gyvulių augintojai sėkmingai įgyvendina. Brigadose auginama 37 ha kukurūzų. Prižiūrint pasėlius, įdėta nemaža darbo. Brigados lenktyniauja už tai, kas išaugins geriausius kukurūzus. Dabartiniu metu gražiausiai atrodo pirmos brigados, vadovaujamos Marcinkevičiaus, pasėliai. Čia visame 11 ha plote kukurūzai auginami kvadratinio-lizdinio būdu. Šio būdo pranašumas lyginant su eiliniu būdu yra neginčijamas. Vienoje brigadoje kukurūzai pasėti eiliniu būdu. Čia pa-

„Aukštaičio“ artelės kolūkiečiai susipažino su Dūkšto rajono „Baltijos“ kolūkiu, jo žmonėmis, jų darbais tik praeitos savaitės pradžioje, nuvykę į svečius patikrinti socialistinio lenktyniavimo eigos. Jei kitos Dūkšto ir mūsų rajono artelės lenktyniauja tarpusavyje jau kelinti metai, tai šie kolūkiai į socialistinį lenktyniavimą tarpusavyje įsijungė tik šiemet, ir jų kolūkiečiai pirmą kartą apsilankė vieni pas kitus.

INICIATYVA, VERTA PRITARIMO

Ne paslaptis, kad toje brigadoje, kur yra veikli vadovybė, ir darbas sekasi geriau. Gražią iniciatyvą parodė III brigados nariai. Praėjusiais metais ši brigada tapo kompleksine. Šis metodas pilnai pateisino save. Netrukus ir likusios dvi brigados pasekė trečiosios pavyzdžiui. Praėjo ne tiek daug laiko, o rezultatai aiškūs. Dabar kiekviena brigada sukaupia daugiau vietinių trąšų, teisingiau skirstomi pašarai. Šis ūkio tvarkymo metodas patiko dūkštiečiams. Be abejo, su laiku jis paplis ir kitose žemės ūkio artelėse. Pusmečio lenktyniavimo rezultatai susumuoti. Perimtas geras patyrimas. Išskirti esami trūkumai. Priešakyje dar labiau įtempta kova už priimtų socialistinių įsipareigojimų įvykdymą. Vardan šio uždavinio įvykdymo verta ir gerai padirbėti.

D. Zimariovas

Dalykiškai bendradarbiauja lenktyniaudami Dūkšto rajono „Geguzės Pirmosios“ kolūkis ir Zarasų rajono Zdanovo vardo žemės ūkio artelė. Praeitą savaitę pastarojo kolūkio atstovai lankėsi pas dūkštiečius, o šiomis dienomis buvo atvykę „Geguzės Pirmosios“ kolūkio atstovai patik-

Dėl to aukštaitiečiai nekantriai laukė atvykstančių naujųjų pažįstamų, norėdami išgirsti iš jų draugiškas, dalykiškas pastabas apie savo darbą, parodyti svečiams savo atsiekimus. Atvykusius dūkštiečius pasitinka kolūkio pirmininkas Likauskas, brigadininkas Čarnelis, Vainius, agronomas, kiti kolūkiečiai. Svečiai, lydinti šeiminkams, pirmiausiai patraukia į čia pat prie kolūkio kontoros esančią kiauclidę. Dūkštiečiams patinka geros veislės kiauclės.

— Mums nors vieną tokią veislei, — žiūrėdamas į jas šneka kolūkio pirmininkas Ivanas Pirožkovas. — Galime pasikeisti, — sutinka antazaviškių pirmininkas Likauskas. Neliška svečių nepastebėti gerai įrengti loviai. Vieną jų pusę yra garde, antroji prie praėjimo. Norint juos išvalyti ar supilti jovalą, kiauilininkams nereikia eiti į gardą arba lėptis per užtvartą. Tai palengvina jų darbą. — O čia tai ne palengvinimas, — rodo svečiai į pašarų smulkintuvą, kurį kiauilininkams reikia sukurti rankomis. — Mes stengiamės visomis priemonėmis palengvinti gyvulininkystės darbuotojų darbą. Nors penimos kiauclės ir gražios, tačiau jų mažoka. Per pusę metų šimtui ha arimų čia pagaminta 11,2 cent kiauclienos, o juk priimti įsipareigojimai net keturis kartus didesni.

— Tiesa, mes pagaminome kiauclienos dar mažiau, negu jūs, — prisipažįsta „Baltijos“ pirmininkas. — Gaminant kiauclieną, reikia ir mums, ir jums pasistengti. Reiškia, reikia daugiau penėti bekony, o tam ir jūsų

ir mūsų kolūkiuose trūksta pastatų. Mes suradome išeitį. Bekonus penėsime grupiniu būdu. Tą daryti patariame ir jums. Apžiūrėję visuomeninius pastatus, svečiai vienbalsiai sutiko, kad „Aukštaityje“ gyvulininkystės pastatai darosi ankšti, ir reikia pagalvoti apie jų statybą, o ypač mechanizavimą. — Mes statome pigius pastatus, panaudojant senų pastatų medžiagą, to imtis patariame ir jums.

Apžiūrėję pastatus, svečiai ir šeiminkai išvyko į laukus. Vos pasukus į viškelį Antazavė—Zarasai, atsivėrė prieš akis žali kukurūzų kvadratai. Jie auga neblogai, tačiau ir piktžolių juose nestokoja. Svečiai priekaištingai pažiūrėjo į kolūkio agronomą ir brigadininkus: — Čia jau ne kiemo kito, o jūsų apsilaidimas. Mūsų kolūkyje kukurūzai pirmoje vietoje kitų kultūrų tarpe. Pažiūrėję į rišamas dobiluose karves, svečiai nustebejo: — Pienas pas jus, tur būt, upėmis plaukia? Sužinoję, kad pagal pieno gamybą antazaviškiai velkasi uodegoje, jie nustebė. — Tokios ganyklos ir koncentratų duodate, o pieno mažai. Kokios gi prie-

Kaimynų pastabos

NAUJOVĖMS PLATESNĮ KELIĄ

SUVEDANT lenktyniavimo rezultatus, kalbėjęs LKP Dūkšto rajono komiteto sekretorius drg. Bulatovas, pastebėjo, kad zarasičiai nepakankamai įdiegia priešakinį kitų respublikų bei kolūkių patyrimą. Rajono kolūkiuose dar statoma daug brangių pastatų, nepateisinančių į juos įdedamų išsų. Tas pasakytina apie tipines kiauclides. Dūkšto rajono kolūkiai pradėjo praktikuoti penimų kiaučių laikymą šiaudiniuose nameliuose. Toks jų laikymas atpigina kiauclienos gamybos savikainą, sutaupo kolūkiams daug išsų. Jų pavyzdžių drg. Bulatovas ragino pasekti ir mūsų rajono artelės.

J. ZEMAITES vardo kolūkyje PIRMOJE EILEJE TURI BŪTI ZMONĖS

apsilankiusios dūkštiečių delegacijos vardu kalbėjęs drg. Koženkovas kritikavo šios artelės valdybą už blogą socialistinių įsipareigojimų vykdymą gaminant gyvulininkystės produktus. Vieną iš svarbiausių atsilikimo priežasčių, kaip nurodė drg. Koženkovas, blogas rūpinimasis žmonėmis. Gyvulininkystės darbuotojams neišmokamas priklausantis atlyginimas. Kiaulių fermos darbuotojai ir dabar nežino, už kokį atlyginimą jie dirba. O juk rūpinimasis žmonėmis, jų materialinių poreikių patenkinimas, tai svarbiausia, nes jų darbu kuriamos visos materialinės vertybės.

ISNAUDOTI VASARĄ PIENO GAMYBAI

APSILANKĘ „Už taiką“ kolūkyje, dūkštiškiai nurodė, kad, vykstant prisiemtus įsipareigojimus, neišnaudojamos visos sąlygos pieno gamybos didinimui. Melžiamų karvių banda gana blogesnėse ganyklose, tuo tarpu arkliai rišami dobiluose. Tiesa, pieno išmilžiai artelėje paskutiniu laiku pakilo, tačiau išnaudojant visas priemones, geriau organizuojant šėrimą, galima pieno išmilžius iš karvės dar labiau padidinti.

žastys?—paklausė drg. Pirožkovas fermos vedėją.

— Karvės vėlai veršiuojasi. Dar dabar penkiolika neapsiveršiančių karvių turime.

Vėlus veršiamasis, aišku, atsiliepia į bendrą pieno gamybą. Tačiau ir iš viso karvių kolūkyje nedaug. 100 ha žemės naudmenų čia tenka vos po 4 karves, kai pas baltijiečius jų du kartus daugiau. Už tai ir abiejų artelių pieno gamybos ploto vienetai rodikliai labai skirtingi. Jei „Baltijos“ kolūkis savo rajono kolūkių tarpe užima trečiąją vietą, pagaminęs kiekvienam šimtui ha naudmenų po 58,1 cent pieno, tai „Aukštaičio“ kolūkis, pagaminęs per pusmetį tik po 28,4 cent pieno rajono kolūkių tarpe užima trečiąją vietą... iš galo.

Priešakyje žengia „Aukštaičio“ kolūkis didinant daugiamečių žolių plotus. Jie užima apie 24 procentus visos ariamos žemės.

Dėl to ir ganyklos čia geros, po daugiamečių žolių praėtos kitos kultūros geriau dera. Tačiau keliant derlingumą dar ne viskas padaryta. Laukuose mažai vietinių trąšų — durpių.

Grįžę iš laukų svečiai ir šeiminkai dar ilgai dalinosi mintimis apie pastebėtus trūkumus ir pasiekimus. Toks dalykinis bendradarbiavimas, savitarpio tikrinimas abipus naudingas.

V. Raubiška

SEPTYNMEČIO ŽMONĖS

Vaikinas iš antros brigados

Darbo diena pasibaigė. Brigadininkas susumuoja dienos darbo rezultatus. Jis patenkintas: šiandien gerai padirbėjo brigados žmonės, veždami į klojimą dobilus. Net kolūkio valdyboje gera pasirodyti — niekas nepriekaištaus.

— Foma, o rytojaus diena užteks jėgų? — juokaudamas kreipiasi brigadininkas į jauniausią iš vežikų — Fomą Kosakovskį. Vaikinas truputį pavaziuoja nuo klojimo, stabteli, energingai nusivalo šiaudus nuo pečių.

— Saulutė pleškintė pleškina, brigadininke, dobilai visai sudžiūvę, reikia skubėti, — atsako vaikinas ir rankove brūkšteli prakaituotą kaktą.

— Darbštus, ūkiškas berniokas, — sako brigadininkas kaimynams, matydamas, kad prieš sėsdamas į vežimą Foma pirma pataiso arkliai pavalkus ir pakeltines. — Nors dar paauglys, o darbe tvirtam vyrui nepasiduoda. Ir arklus prižiūri.

...Foma Kosakovskis dar tik pradeda ūkininkauti. Visai neseniai jis mokėsi Degučių septynmetėje mokykloje, kurią baigęs

tuojau pat pradėjo dirbti savo gimtojoje Zdanovo vardo kolūkio antroje laukininkystės brigadoje. N lengvas laukininko darbas, bet Foma apie ką nors kitą net nesvajuoja. Žemdirbystė vaikina traukė nuo pat mažų dienų. Romantikos ieškojimas: gilios šachtos, aukštais kaminiais rūkstany fabrikai, didžiulių elektros stovybos labai dažnai masina jo amžiaus draugus savo garsumu. Artima romantika ir Fomai Kosakovskiiui. Bet jis tą romantiką jautė savo apylinkės laukuose, pievose ir ežeruose, miškuose, kalvo-

se. Visa tai jam buvo brangu, artima, ir džiugino širdį. Tegul garsėja žmonės tvenkdami naujas jūras, o jis, savo laukų šeimininkas, garsės augindamas duoną. Duona! Kokie dideli uždaviniai iškeliama žemdirbiams septynmetėje! Apie juos Foma ne kartą girdėjo susirinkimuose, skaitė laikraščiuose. Jis ir kovos už tai.

Kosakovskio atėjimu į brigadą apsidžiaugė ir brigadininkas, ir kolūkiečiai. Geru žmogumi visada

džiaugiamasi. Mat, Foma žmonės jau pažino iš ankčiau, kai jis dar mokėsi mokykloje. Atostogų metu jis žvirblių negainiodavo, o buvo pirmasis vežimų mynėjas. Toks pat pasiliko vaikinas ir pradėjęs nuolat dirbti greta kitų brigados vyrų. Nors jis dar ir jaunas buvo, bet brigadininkas, matydamas jo sugebėjimus ir pareigingumą, patikėjo jam net šienapiove.

O užėikite vakarais į Degučių kultūros namus. Ir čia pamatysite Fomą Kosakovskį. Koks Foma darbe, toks jis dainoje ir šokiuose. Visada tvarkingas, žvalus, tarsi nejaustų dienos nuovargio. Jis yra vienas iš aktyviausių meninės savi veiklos narių. Kosakovskis dalyvauja choro ir šokių rateliuose, jau gerai groja skudučiais.

...Ankstytas rytas. Lauko keleliu į brigados arklidę skuba jaunas vaikas. Jis niūniuoja dainelę. Tai tas pats Foma Kosakovskis, kurį vakar už gerą darbą gyrė brigadininkas, kuris vakare drauge su kitais savi veiklininkais repetavo naują dainą. Jis nebūkštuoja, kad šiandien vėl darbe išmuš devyni prakaitai, kad reikės vėl stengtis neatsilikti nuo kitų, o būti pirmose gretose. Štai mūsų žemdirbių romantika: bręstą rūgiai kalneliuose, kvėpią nupiauti dobilai pievose, aukštai čyrenantis vyturėlis. Artima ir brangi širdžiai. Argi už tai, kad dar labiau stiprėtų gimtasis kolūkis, gražiau gyventų žmonės, galima gailėtis jėgų? Ne. Foma dėl to viską atiduos.

P. Lizunova
kolūkietė

Kad gražėtų miestas

Zarasų plačiaekraninio kino teatro statybininkams — karštas darbmetis. Jau baigtos krauti sienos ir dabar vyksta eiliniai kitų pastato įrengimų darbai. Statybininkai gyvena viena mintimi: užbaigti kino teatro statybą ir atiduoti jį eksploatacijai iki naujųjų, 1960 metų.

Kino teatro statybininkų tarpe didele pagarba naudojasi Jonas Sakalys. Tai vidutinio amžiaus, nelabai kalbus, tačiau atviro ir nuoširdaus žvilgsnio žmogus. Statybininko-pirmūno vardą ir tuo pačiu darbu draugų pagarbą Sakalys iškovojo atsidavusiu, sąžiningu darbu.

— Aukšinių rankų meistras, — taip kalba apie jį kino teatro statybininkai.

Jonas Sakalys — šeštos kategorijos statybininkas. Plačiaekraninio kino teatro statyba — tai ne pirmą statybą jo gimtajame Zarasų mieste. Daug jau pastatyta gyvenamųjų namų ir kitų pastatų, kur Sakalys įdėjo savo jėgas, sugebėjimus, pergyvenimus. Po darbo, išėiginčių dienų vakarais, vaikščiodamas miesto gatvėmis, Jonas Sakalys dažnai stabteli prie kurio nors naujo namo ir džiugi šypsena užlieja jo veidą. Štai čia, atrodo, taip neseniai augo alyvų krūmai, o dabar šioje vietoje stovi dviaukštis namas. Pro atdarus langus girdisi radijo garsai, vaikų krykštavimas... Turi kuo didžiulis senas statybininkas. Argi nedžiugu matyti savo rankomis statomą, gražėjantį miestą?

Plačiaekraninio kino teatro statyba — ypatinga statyba Jono Sakalio gyvenime. Tai pirmųjų septynmečio metų statyba. Kaip ir visi tarybiniai žmonės, taip ir Sakalys kovoja už anks-

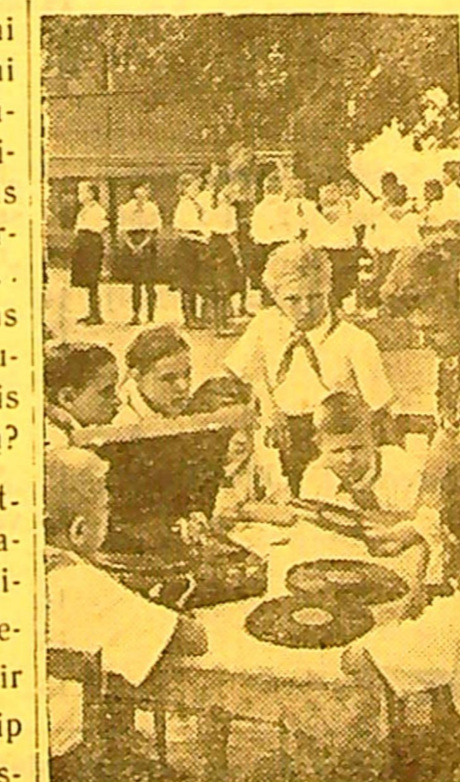
tyvesnį septynmečio plano įvykdymą, greitesnį kino teatro pastatymą. Statybų juk priešakyje dar daug.

Zinoma, norint greitai ir gerai dirbti, reikia būti darbo specialistu. Dabartiniu metu Jonas Sakalys yra įsivavinęs kelias statybininko specialybes: mūrniko, dailidės ir kt. Kur tik prireikia, visur tinka jo rankos.

Statyba — reikalauja daug darbo meistrų, nusimanančių žmonių. Ne vienam jaunam statybininkui Jonas Sakalys buvo ir tebėra mokytoju. Turėdamas gana didelį darbo patyrimą, jis mielai dalinasi juo su tik ką atėjusiu į statybą jaunu. Daugelis statybininkų, kurie dabar savarankiškai krauna sienas ir atlieka kitus darbus, neseniai mokėsi iš Sakalio.

„Tegul klesti ir gražėja mūsų miestas!“ — tokiu šūkiu vadovaujasi statybininkas Jonas Sakalys. Jo rankos dar tvirtos, energijos dar ilgam pakaks. Dar daug pastolių išaugs gimtuosiuose Zarasuose, daug tūkstančių plytų sudės Jonas Sakalys.

A. Smėlinis

SPORTAS

Oro okeano bangomis

Kasmet sklandymo sportas respublikoje tampa vis labiau populiarus. Juo užsiiminėja jaunieji darbininkai ir kolūkiečiai, moksleiviai, inžinieriai. Tarybų Lietuvos sklandytojų išaugusi meistriškumą rodo ir netoli Vilniaus įvykusios respublikinės sklandymo sporto varžybos. Jose dalyvavo apie 20 dalyvių — Vilniaus ir Kauno sportininkų.

Asmeninėje įskaitoje pirmąją vietą užėmė Kauno sportininkas V. Dovydaitis. Skrisdamas sklandytuvu „BK-4“, kurį pastatė Kauno aviacijos sporto entuziastai, jis pakilo į 2110 metrų aukštį ir išbuvo ore 4 valandas 45 minutes. 92 taškais nuo čempiono atsiliko Z. Brazauskas, užėmęs antrąją vietą. Komandų tarpe pirmąją vietą užėmė I Kauno sklandymo stoties komanda.

Šių metų varžybose pirmą kartą dalyvavo jauno sporto kolektyvo — Lietuvos Liaudies ūkio tarybos Mašinų gamybos valdybos visuomeninio sklandymo klubo komanda. Šis klubas įsteigtas vos prieš metus, bet jame jau atsirado gabių sportininkų. Sėkmingai išnioko skraidyti serijiniu treniravimo sklandytuvu „BRO-12“, sukurtu žinomo lietuvių konstruktoriaus Broniaus Oskinio, skaičiavimo mašinų gamyklos technike Ona Zablockytė ir elektros skaitiklių gamyklos darbininke Danutė

Mališkaitė.

Prieš varžybas vyko rimtos treniruotės, kurių metu sportininkai atliko tolimus skridimus. Pavyzdžiui, respublikinio aviacijos sporto klubo instruktorius Juozas Jaruševičius skrido maršrutu Vilnius—Prienai—Vilnius. Šio skridimo bendras nuotolis 204 kilometrai. To paties klubo instruktorius A. Kavunovas sklandytuvu skrido maršrutu Vilnius—Molodečnas — Minskas — Bobruiskas, nutūpęs iš anksto numatytoje vietoje. Jo oro kelio nuotolis — 310 kilometrų. Lakūnas ore išbuvo 6 valandas 50 minučių ir įvykdė sporto meistro normą.

Nuo traukoje: respublikinio aviacijos sporto klubo instruktorius J. Jaruševičius prieš skridimą.

G. Taranovičiaus tekstas,
L. Salčio (ELTOS) nuotr.

Mačas truko dvi dienas

Liepos 19 d., žaidžiant „Tiesos“ taurės futbolo turnyrą, Zarasų stadione susitiko Zarasų ir Švenčionių futbolo komandos. Pirmas kėlinys baigėsi lygiomis — 1:1. Antrame kėlinyje švenčioniškiams pavyksta įmušti į šeimininkų vartus du įvarčius

ir zarasiečiams gresia pralaimėjimas. Mūsų puolėjai imasi energingų žygių. Kelis kartus Kostygovas ir Šikailovas prasiveržia prie svečių vartų. Mėginimai baigiasi sėkmingai. Žaidimas baigiasi lygiomis — 3:3.

Sutinkamai su esamomis taisyklėmis duodamas papildomas laikas. Ir vėl vykstant įtemptai kovai komandos pasikeičia įvarčiais ir baigia lygiomis.

Pirmadienį įvyko pakartotinas mačas. Žaidimas vyksta esant pastebimai šeimininkų persvarai ir atneša jiems sunkią, bet garbingą pergalę. Rezultatas 2:1.

Tenka pažymėti atskirų komandų dalyvių nedrausmingumą. Pirmadienį neatėjo žaisti I. Serstobojovas, neturėdamas tam svarbios priežasties.

A. Volkovas

PRIE TUŠČIŲ LENTYNŲ...

Jau kelėtas metų, kai Elena Dilevičiūtė dirba Kapūstynės krautuvės Nr. 7 parduotuvėje. Atrodo, kad kiekvienais metais sukauptas didesnis patyrimą turėtų gerėti ir vartotojų aptarnavimas. Deja, kolūkiečiai daug nusiskundžia Dilevičiūte. Dalykas tame, kad vartotojai apsilankę parduotuvėje grįžta dažniausiai tuščiomis rankomis. Neranda jie čia beveik jokių pigesnių medžiagų, beveik visą birželio mėnesį parduotuvėje nebuvo druskos. Karštomis vasaros dienomis kolūkiečiai veltui teiraujasi ar yra parduotuvėje limonado ar panašių gaivinančių gėrimų — jų nėra. Nestinga niekad tik vieno gėrimo — degtinės.

Labai dažnai parduotuvės saugo spyna, o ant durų raštelis: „Išvykau į Turmantą“ arba „... į Zarasus“. Kolūkiečiai nepriekariauja, kad išvažiuoti parduotuvėje kartas nuo karto reikia. Bet jie nesutinka su tuo faktu, kad Dilevičiūtė, išbuvusi ten visą dieną, grįžta be prekių ir vėl atsistoja už prekystalio šalia

apytuščių lentynų. Niekaip mes nesuprantame, kodėl kaimyninėje Smalvų parduotuvėje galima gauti įvairiausių prekių, o mūsų krautuvėje ne. O tos abi krautuvės priklauso juk tam pačiam Turmanto kaimo vartotojų kooperatyvui! Tokiu būdu Capajevo vardo kolūkio kolūkiečiai, norėdami nusipirkti reikiamų daiktų, priversti karštomis darbymečio dienomis metę darbą, vykti į Zarasus, Turmantą arba Smalvas ir sugaišti mažiausiai pusdienį brangaus laiko.

Dar viena blogybė ta, kad minėta parduotuvė atidaryta tomis valandomis, kai kolūkiečiai dirba laukuose. Nei rytą iki 9 val., nei pietų pertraukos metu, nei vakare, eidami iš darbo, kolūkiečiai negali patekti į krautuvę. Mes siūlome, kad Turmanto vartotojų kooperatyvo vadovai, peržiūrėdami drg. Dilevičiūtės darbą, kartu su kolūkio valdyba nustatytų parduotuvės vedėjai kitas darbo valandas, labiau pageidautinas vartotojams.

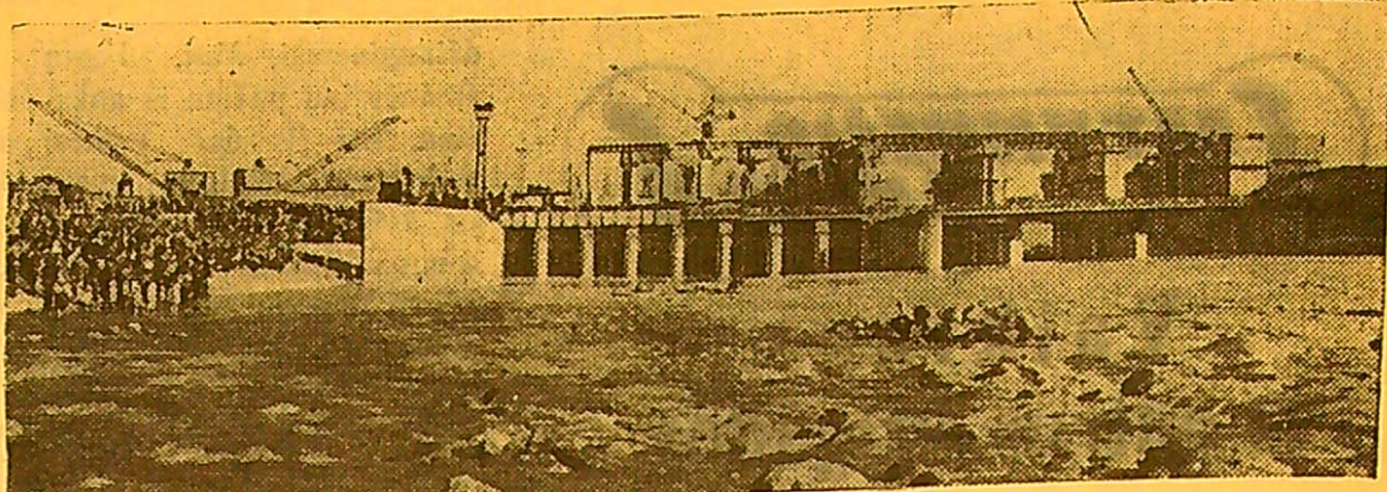
P. Petraitis

Nemunas suka NAUJA VAGA

LIEPOS 16 dienos antroje pusėje buvo išsprogdinta laikinoji užtūra, skyrusi Nemuną nuo pagrindinių Kauno HES įrenginių daubos. Upės vandens kelių metrų pločiu nesulaikoma srove paplūdo pro atsivėrusią angą ir užliejo daubą. Po kelių valandų vandens lygis dauboje pasiekė upės vandens lygį.

Nuo to laiko, kai į Pajūris ištaisytas daugiaaukščių gyvenamųjų namų miestelis su buitinais ir kultūriniais pastatais, asfaltuotomis gatvėmis. Kitame pakraštyje iškirto didžiulis miško plotas, išrauti kelmiai. Čia pastatytas ištaisytas pagalbinių įmonių kompleksas, pradedant plyname smėlio lauke Petražių pakraštyje išaugo

baigiant medžio apdirbimo, armatūros ruošimo, betono gamybos įmonėmis. Dar toliau, didžiule užtūra nuo upės buvo atkirsta dalis jos valdų, iš kurių vanduo perpumpuotas atgal į Nemuną. Atskirtoji vieta buvo dar pagilinta ir dauboje pastatyti pagrindiniai įtvartai. Visas statybos aikštes surišo autokeliai ir geležinkeliai. Krantą išraižė užtvankos ir pylimai, sutvirtinti betoninėmis plokštėmis, išmargino aukštos įtampos pastotės metalinių konstrukcijų stiebai, didžiulės cisternos alyvai. Nuo abiejų Nemuno krantų į upės vidurį nusiųstie akmeniniai banketai, kuriuos sujungė laikinas pontoninis tiltas. Po juo — tik 60 metrų laisvas tarpas,

pro kurį dabar stipriai srove veržiasi suspausta upė. Nuo šio tilto į upę bus verčiami akmenys vagai galutinai pertvinti.

Milžiniška mūsų respublikai Kauno HES statybos darbų apimtis matyti iš kai kurių skaičių. Pavyzdžiui, vien tik į hidroįrenginius sudėta 200000 kubinių metrų betono ir gelžbetonio; atlikta daugiau kaip 3 milijonai kubinių metrų žemės darbų. Didelis darbas atliktas paruošiant užtvindymui būsimosios jūros dugną.

Visi darbai statyboje mechanizuoti. Čia galingais ekskavatoriais, kranais, traktoriais, buldozeriais dirbo darbštūs žmonės. Vieni jų jau buvo dirbę kitose šalių elektrinių statybose,

kiti išmoko ir įgudo dirbti čia, Kaune. Statyboje dabar visi žino tokius darbo pirmūnus, kaip inžinierius Joną Vėlaniškį, Julijų Pakaliniškį, Klemensą Skuodį, Vytautą Morkūną, Vytautą Kinderavičių, šaunuolius armatūrininkus Petrą Rekevičių ir Vytautą Lapėną, betonuotojus Juozą Pūrą, Stasį Kriūną ir daugelį kitų. Viso kolektyvo pastangomis Nemunas pertvenkiamas anksčiau laiko, ir hidrostatis duos energiją vieneriais metais anksčiau, negu buvo numatyta.

Kauno HES statyba — tai ryškus mūsų šalies tautų draugystės pasireiškimas. Mums visapusiškai padėjo broliškos tarybinės tautos. Iš visos šalies čia plaukė galinga technika, medžiagos bei įrenginiai, geriausiose Tarybų Sąjungos gamyklose gaminamos mums energetinės mašinos. Neįkainojamą paramą suteikė mums žmonės, specialistai, kuriuos atsiuntė broliškos respublikos. Statybos viršininkas Nikolajus Luchnevas, vyriausias inžinierius Serafimas Levšinas, inžinieriai Nikolajus Chiltovas ir Jevgenijus Kosarevas, statybininkai-specialistai Nikolajus Koževnikovas, Zoja Muškina, Gerasimas Cchovrebovas, Anatolijus Fedorovas — daugelio broliškų tarybinių tautų atstovai patys dirbo ir mokė mūsų žmones, perteikė savo turtingą patyrimą, įgytą statant kitas elektrines.

Jau Kauno hidroelektrinės turbinų šachtos iš abiejų pusių sandariai uždarytos 16 sunkių metalinių skydų. Didžioji mūsų statyba eina į pabaigą. Dabar svarbiausi darbai yra sumontuoti turbinas ir suplauti skersai Nemuno žemių užtvanką. Hidrostatytojai įsipareigojo darbus atlikti anksčiau laiko — Didžiojo Spalio 42-ųjų metų išvakarėse Nemunas kibs į pirmąją turbiną. Kauno hidroelektrinės paleidimas padės Tarybų Lietuvos miestų ir kaimų darbo žmonėms įvykdyti septynmečio užduotis, statyti šviesų rytojų — komunistų.

B. Krasauskas
(ELTOS koresp.)

Redakatoriaus pavad.
V. BARANOVSKIS

Ateinančią savaitę kilnojamojo kino punktas Nr. 6 demonstruoja filmą

„RAMIOJE PRIEPLAUKOJE“

★

Scenarijaus autorius A. Belovas. „Mosfilmo“ kino studijos gamyba.

Nuotraukoje: kadras iš kino filmo „Ramioje prieplaukoje“.

★

Kilnojamojo kino maršrutas 1959 metų liepos ir rugpjūčio mėn.

Nr. Kino punkto pavadinimas	Filmo pavadinimas	Data	Filmo pavadinimas	Data	Filmo pavadinimas	Data	Filmo pavadinimas	Data
KILNOJAMASIS KINAS NR. 1								
1. Baibių km.	„Tankų brigada“	28	1. „Tai buvo Penkove“	4	1. „Linksmosios žvaigždės“	11	1. „Kijevietė“ (1 serija)	18
2. Vajesiškio km.	gada“	29	2. „Stepselis apvesdina Tarapunką“ (vaikams ir suaugusiems)	5	2. „Burtininkė“	12	2. „Sarka-vagilė“	19
3. Polivarko km.	(vaikams ir suaugusiems)	30		6		13		20
4. Drobiškių km.		31		7		14		21
5. Bachmatų km.		1		8		15		22
6. Kapūstynės km.		2		9		16		23
KILNOJAMASIS KINAS NR. 2								
1. Stelmuzės km.	„Kijevietė“ (1 serija)	28	1. „Tankų brigada“	4	1. „Tai buvo Penkove“	11	1. „Linksmosios žvaigždės“	18
2. Raudinės km.		29	2. „Stepselis apvesdina Tarapunką“ (suaugusiems ir vaikams)	5	2. „Burtininkė“	12	2. „Sarka-vagilė“	19
3. Ažubalių km.		30		6		13		20
4. Imbrado km.		31		7		14		21
5. Mukulių km.		1		8		15		22
6. Kovališkių km.		2		9		16		23
KILNOJAMASIS KINAS NR. 3								
1. Smalvų km.	„Linksmosios žvaigždės“	28	1. „Kijevietė“ (1 serija)	4	1. „Tankų brigada“	11	1. „Tai buvo Penkove“	18
2. Višnevių km.		29	2. „Sarka-vagilė“	5	2. „Stepselis apvesdina Tarapunką“ (suaugusiems ir vaikams)	12	2. „Burtininkė“	19
3. Zaviškių km.		30		6		13		20
4. Tilžės km.		31		7		14		21
5. Kimbartiškių km.		1		8		15		22
6. Zatokų km.		2		9		16		23
KILNOJAMASIS KINAS NR. 4								
1. Sunelės km.	„Tai buvo Penkove“	28	1. „Burtininkė“	4	1. „Kijevietė“ (1 serija)	11	1. „Tankų brigada“	18
2. Belkaučiznos km.		29	2. „Linksmosios žvaigždės“	5	2. „Stepselis apvesdina Tarapunką“ (suaugusiems ir vaikams)	12	2. „Zydrijoji strėlė“	19
3. Bernotiškių km.	Penkove“	30		6		13		20
4. Lupenkos km.		31		7		14		21
5. Tabaro km.		1		8		15		22
6. Riešutinės km.		2		9		16		23
KILNOJAMASIS KINAS NR. 5								
1. Zirnių km.	„Ivanas Brovkinas plėštinėse“	28	1. „Stepselis apvesdina Tarapunką“ (suaugusiems ir vaikams)	4	1. „Saško“ (suaugusiems ir vaikams)	11	1. „Didysis gyvenimas“ (1 serija)	18
2. Kumpuolių km.		29	2. „Pakistane“ (dok.)	5	2. „Po Venecija“	12	2. „Lietuviškos vestuvės“ (dokumentinis)	19
3. Samanių km.		30		6		13		20
4. Vadminių km.		31		7		14		21
5. Sniukštų km.		1		8		15		22
6. Antazavės km.		2		9		16		23
KILNOJAMASIS KINAS NR. 6								
1. Imbrado km.	„Ramioje prieplaukoje“	28	„Mergina su gitara“ (suaugusiems ir vaikams)	4	„Jūreivis iš „Kometos““	11	„Saško“ (suaugusiems ir vaikams)	18
2. Kapūstynės km.		29		5		12		19
3. Suvieko km.		30		6		13		20
4. Zatokų km.		31		7		14		21
5. MMS		1		8		15		22
6. Slabotkės km.		2		9		16		23